

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Pop. 11 Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni

Frecventarea școalelor.

I.

(m.) Frecventarea școalelor din partea băieților noștri — eată o chestie care trebuie să ne preocupe și să ne puie pe gânduri în același timp. Raportul ministrului de culte și instrucție asupra învățământului, publicat acum de curând, cu privire la noi ne prezintă date pe cât de nefavorabile, pe atât de intristătoare.

La școalele superioare și medii sunt puțini tineri de-ai noștri, în proporție cu alte naționalități din țeară și în raport cu numărul nostru de milioane de suflete, ear' de altă parte școalele populare sunt slab frecventate din partea băieților noștri obișnuiți la școală.

Eată tristul tablou al raporturilor noastre școlare!

La cele două universități din Cluj și Budapesta nu avem nici 200 de ascultători români, ear' la școalele medii contingentul studenților români este abia de 6-10%, rămânând numai Slovaci și Serbi îndrăgii noștri. Și ce e mai trist, că la școalele medii se arată un regres față de frecvența anului trecut, ce e drept nu mare, dar totuși în loc de progres, un hotărât regres.

În această privință mulți dintre noi se mângâie, ba ne chiar scușă cu vitregitatea împrejurărilor și greutatea timpului! Știm și noi, că împrejurările, în cari ni-s-a dat să trăim, grele sunt din cale afară. Tinerii noștri sunt persecutați pe la școalele maghiare, ear' de ale noastre avem de tot puține și în depărtări mari unele de altele, apoi mai vine la mijloc și lipsa, căci susținerea la școală costă acum mult și nu toți părinții, câți ar voi să-și crească copiii la școalele medii și superioare pot să presteze spe-sele recerute.

Dar' cu aceste greutate și miserie tot ne-am lupta noi, cum ne-am luptat și mai înainte, dacă n'ar fi un obstacol și mai mare. Acesta e lipsa de cariere. Tinerilor noștri absolvenți le stau puține cariere deschise. Oficiile de stat și administrative le sunt închise, căci pretutindenea sunt preferiți Maghiarii, Jidani și renegeții, ear' dacă vre-unul și este denumit în vre-o funcție de stat, înainteașă foarte cu greu, e șicanat, bănuț de „agitator“, calumniat și presionat să se maghiarizeze, sau în cazul cel mai fa-

vorabil, după moda cea mai nouă, să-și „patriotizeze“ baremi numele strămoșesc.

Aceste sunt tot atâtea pedeci reale, cari ne stau în calea progresului școlar! Și cu toate aceste noi nu putem scușa regresul nostru. Nu, căci pe lângă stipendiile, ce le avem, dacă aceste ici și colea s'ar împărți mai just, dacă pe lângă aceste ne-am încorda numai puțin puterile și ne-am deda la mai multe jertfe pentru tinerimea studioasă, ear' după-ce termină, dacă am sprijini-o și îmbrățișa-o pe ori-ce carieră se aplică și n'am alerga la străini — de sigur, că am pute nota la activul cultural al nostru un însemnat progres școlar, ear' nu regres, ca acum. La acest regres tinerimea noastră nu poartă vina, căci tinerii noștri au rîvnă de studiu, au capacitate și destoinicie, dovedită în atâtea rînduri, și mai au o însușire frumoasă, care-i înalță sus peste tinerimea altor neamuri persecutate: *inbreia înflăcărată de neam*, pentru care zi de zi ocără și prigoane au să sufere. Și cu toate aceste ocără și prigoane, ei Români rămân, se identifică întru toate cu neamul lor, nu rîvnesc la posturile grase, unde li-se cere ca jertfă cel mai scump odor ce-l au, naționalitatea. După-ce termină, tinerimea noastră se întoarce la vatra strămoșească, în sinul poporului, din care a eșit și luptă cu jertfă și abnegație pentru neamul ei apăsător.

O astfel de tinerime merită mai multă interesare din partea noastră, mai multe jertfe, ca să-și sporim numărul an de an, ear' nu să asistăm la tristul spectacol de regres ce ni-l prezintă datele raportului ministerial.

Peste această împrejurare nu trebuie să trecem ușor, să o punem la o parte cu nepăsare, ci mereu să fim preocupați de ea și să căutăm căile și mijloacele, prin cari la rezultate mai bune să ajungem.

Căci nimenea nu poate afirma, că avem destui tineri cu pregătiri superioare și dacă am mai spori numărul lor, am crea doar' un proletariat cultural. Din contră, avem tineri de acestia prea puțini. Do-vadă, că în unele locuri se caută și se atrage în special atenția tinerilor la unele posturi, cum am văzut zilele aceste notițe publicate prin ziare și referitoare la postul de medic din Ofenbaia și la un post de avocat în Huedin. Românii din părțile acele fac totul, ca să fie și vre-un concurent român și să nu fie siliți a alege și a vedea, că se așează în mijlocul lor

un străin. Și centre de aceste neocupate de Români câte nu sunt! Însă cum să le ocupăm, dacă avem puțini tineri. Și apoi ce va fi de noi, dacă și numărul acestora scade? Deci să fim cu îngrijire.

Pericolul se arată, e iminent și poate lua proporțiuni tot mai mari, ear' de altă parte trebuie să știm, că în chestia aceasta, ca și în toate chestiile mari naționale, răspunzători suntem nu numai prezentului, ci și viitorului, care ne va judeca, că ce am făcut și ce am fi putut face și, dacă nu vom face tot ce putem, osândă grea ne așteaptă.

Sibiu, 10 Martie n.

Rectorul din Pesta la București. Constatăm, că dl. Herezegh Mihály s'a adresat și ziarelor din București cu rugarea să-i publice cunoscuta alocuțiune.

Membrii noului cabinet austriac au depus jurământul în mâna Maiestății Sale alaltăieri. După amiază s'a ținut un *consiliu ministerial*.

Foile vieneze scriu cele mai multe simpatice despre noul minister. Mai ales *Reichswehr* leagă mari speranțe de activitatea cabinetului Thun. Mai rezervat scrie *N. Fr. Presse*, care fusese în legături intime cu fostul guvern Gautsch. Caracteristic e, că până și foile opoziționale germane nu exprimă decât *expectativă* față de guvernul Thun, ba nici chiar organul radical *Ostdeutsche Rundschau* al lui Wolff nu observă un ton mai iritat, ci scrie cu moderațiune.

Postul cabinet *Gautsch* a fost dimis din partea Maiestății Sale în chipul cel mai grațios. *Gautsch* a primit marea cruce a ordinului Leopold în diamante, ear' ministrii *Böhm*, *Latour* și *Körber* ordinul coroanei de fer classa I. Autografele prea înalte adresate din aceste prilejuri sunt foarte grațioase.

Oficieri români la Brașov. Ceti-torii noștri cunosc chestiunea înfrăgiriilor dintre officieri români și austro-ungari. Ori-cât de mult această chestiune ar avea forme convenționale de politeță socială, ea este o chestiune politică.

În senatul român s'a făcut obiectul unei interpelațiuni din acestă afacere. A fost inter-pelat d' ministru de război, generalul *Berendseu*, și a răspuns d' prim-ministru, D. A. *Sturdza*. Raport asupra acestei debateri din senat dăm la alt loc.

„Tribuna Poporului“ aserie și ea „mare însemnată politică“ acestor visite și contra-visite, și face impresiunea că se încă-zește la vederea lor. — Visita officierilor români la Brașov se va face acum Sâmbătă, la 12 Martie n., când în T. Murășului se va per-tracta procesul alor 8 dascăli români.

Acum întreaga garnisoană a Brașovului — astfel 'i-se scrie din Brașov ziarului ara-dan — dimpreună cu *autoritățile politice de stat* se pregătesc pentru o primire splendidă și festivă a officierilor români. Officieri noștri vor aranja Sâmbătă o serată la *Ronacher* în salet redutei din Brașov.

Primirea officierilor români la gară se va face sărbătorește și de acolo vor fi aduși în oraș în trăsurile private împodobite, cai și trăsurile, cu *tricolorul național român*. Pe zi-durile publice deasemenea va flăcăi tricolorul românesc. Fișpanul comitatului, *Mihail Mau-rier*, va da un prânz festiv în onoarea oaspe-ților, ear' corpul ofiteresc va aranja și un mare banchet.

Officieri români vor fi oaspeții corpului nostru ofiteresc. Primirea se va face deja la gara Predeal.

Toată lumea simte, că festivitățile acestea au mare însemnată politică.

Universități rurale.

Zilele trecute sosi în București dl. *Age Benediksen*, profesor la una din numeroasele universități rurale din Danemarca. Făcând o călătorie mai lungă de studii prin Caucaz și prin Balcani, dl. Benediksen, la reîntoarcere, a ținut să treacă prin România ca să o cunoască. Primit cu multă simpatie într'un cerc de tineri savanți români, profesorul danez își exprimă de repetite-ori admirațiunea pentru progresele realizate de România în cei câțiva ani da când se bucură de deplina ei libertate de acțiune.

Cu ocazia aceasta, el amintea de admira-bilă instituțiune a universităților rurale din patria sa și la insistențele persoanelor în al căror cerc se afla, dl. Benediksen se hotărî a face o scurtă conferință despre această instituțiune.

Astfel în seara de 13 Februarie v., această conferință avu loc în o sală a facultății de filosofie din București.

Dl. *Benediksen* arătă publicului, compus mai ales din profesori și studenți, în limba franceză, cum patrioții danezi au pornit din considerațiunea, că *un popor mai mic nu se poate afirma între popoare mari ce îl înconjoară, decât cântând se înalțe*

clasa țărănească la o treaptă de civili-sare care să permită întregului popor a înfelege marile sale interese naționale.

Spre a da deci țărânilor ocazia de a țină pas cu înaintarea culturii, s'au înființat în Danemarca mai multe universități pentru țărani, dintre cari mi ales vre-o 6 se găseac la o înălțime surprinzătoare.

Țărani și țărânce în vîrstă dela 30 de ani în sus frecventează cursurile acestor uni-versități, cursuri cari tratează chestiuni filo-sofice, literare și științifice. Diplome nu se liberează, pentru-că examene nu se trec; scopul universităților fiind pur și simplu răspândirea culturii pe calea libertății abso-lute.

Țărani petrec în fiecare an câteva luni la aceste universități, cari sînt combinate cu internate. Taxele pentru întreținere și pentru cursuri sînt foarte mici, cam de 50—60 lei pe lună.

Mii și mii de țărani au urmat și ur-mează la aceste universități și rezultatele sînt dintre cele mai binecuvîntate.

Mai înainte dispărea încet pe încet înstrăi-narea firească dintre burghezime și țărânce; țărâni au prins gustul culturii superioare și se folosesc în chip foarte rațional de cuno-ștințele dobândite. Nicăiri în lume, clasa ță-rânească nu are cultura și multumitoare stare materială pe care ea o are în Danemarca. Țărani fa: azi agronomie rațională și indus-triile lor agricole au ajuns la cea mai înaltă dezvoltare, așa că numai unul pe care îl exportă Danemarca aduce țerei cam 120 de milioane de fr. pe an!

Alături de orașe, se desvolaltă admi-rabil satele și este o plăcere să vizitezi ca-sele țărănești din aceste sate, case mari, bine clădite, curate ca cristalul și foarte practic aranjate și mobilate.

Un mare rol în această instituție de a da țărânilor o cultură superioară, joacă și studenții dela celelalte universități. Acestia pleacă în fiecare an la țeară și țin poporului conferențe despre chestiuni potrivite.

Dl. *Benediksen* a fost foarte călduros aplaudat pentru interesanta expunere a acestor raporturi.

Opt învățători
Români prigoniti!

— Nou proces de agitațiune. —

Sâmbătă viitoare, la 12 Martie n. — tocmai când officierii Români din Ploiești vor sosi la Brașov, și vor fi primiți cu mare alaiu de officieri noștri și

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Baronul Delaborde.

— Roman —

de

Marcel Frevost.

(Urmare).

Lui Henry 'i-a trebuit două luni întregi până-când 'și-a mărturisit sieși, că m'e iubeste. Încă și acum văd înaintea mea acel unghet din veranda de sticlă a doamnei Remy — cu perdelele algeriene și cu lucitoarele frunze de palmieri.

Era într-o seară, când aranjaserăm joc în cerc restrîns, familiar.

— Mademoiselle Roberta, am o vorbă serioasă pentru d-ta. Te iubesc și sper că nu mă vei respinge.

Cavintele acestea erau simple, dar' pot să-ți spun d-tale: tonul acela, în care a rostit aceste cuvinte era tonul unui rege poruncitor și eu nici n'am știut să-i răspund altceva, decât aceasta.

— Dumnezeu meu! ce noroc!

După aceea am leșinat. Îți poți închi-pui, că evenimentul acesta nu a rămas neob-servat și că gurile rele cât de îngrabă s'au pornit.

Spre norocire, baronul Delaborde nu era de față.

Nu, căci era bolnav. A răspândit faima că s'a răcit tare, știam însă, că boala dînsu-

lui era epilogul unei tînețe, prea de tot ve-sele. Aceasta era poezia. Îi chiniau gro-zave egăriuri la inimă și când avea atacuri se incuia în casă; mai bucuos să-și sufere în singurătate chinurile, decât să-și vadă ci-neva multele mijloace auxiliare și de toaletă prin cari își menținuse tînețea.

Sub durată boalei sale îmi trimitea în fiecare dimineață cele mai de spirit și mai complesante epistole și eu trebuia să-i răs-pund în asemenea chip.

Într-o dimineață ședeam toți la cafea; Henry, care acum pășise ca peștor oficial, tata, mama și eu, când deodată ni-s'a anu-nțat doctorul Rouvier. Era vechiul prieten al casei noastre.

Iubiții mei amici, a început el, eu am comis o grozăvie prostă. Am cercetat în toate zilele pe baronul Delaborde, căruia îi merge rău de tot, am vorbit la oală căte de toate și în chip neprecizat am făcut amintire și despre aceea, că Roberta se mărită.

Abia am grăit și puf! baronul a căpătat sgăriuri de inimă! M'a costat foarte mare osteneală, până-ce l'am readus în ori. Acum se află în stare de compătimit, abia poate să respire. De mai multe-ori a încercat să vor-bească, dar' eu nu l'am priceput de fel.

— Să mărită după Rodrigues — după Rodrigues!

Dacă aveți inimă, dragă doamnă Hu-tecroix atunci îi bună cercetează-l, s'ermanul, împreună cu Roberta.

— Dar' Doamne Dumnezeule, ce să-i spun eu? A întrebat mama, doar' e adevărat că Roberta se mărită. E imposibil să-i spu-nem contrariul. Odată dar' totuși va afla el despre aceasta.

— Va afla? De unde? Până e bolnav nu-'i ajunge nimic în urechi și lucrul prin-cipal e, ca acum să-l liniștim. După-ce se va însănătoșa îi vom spune totul. Vă rog, iubiții mei amici, aduceți-mi această jertfă.

Ne-am sfătuit. Numai Henry a făcut modest observarea, că nu trebuie să mergem la el, și mai târziu m'am convins și eu, cătă dreptate avea. Compătimită pînăînțîrii mei față cu baronul și rugămintele doctorului m'au răpit și pe mine și după dejua mama și eu am plecat la baronul.

S'ermanul baron — s'ermanul meu smic-bătrîn.

În ziua aceea s'a văzut pe el că șep-te-zeci de ani îi apasă umerii. Era tîrziu pe pat, mîinile și fața-i erau galbene ca ceara, ear' ochii-i erau aproape stîniși. Respira re-pede, dar' abia a putut geme.

— Așadar — d-ta — te — mă — riți — după — Rodrigues?

Întrebarea era pusă astfel, încât cu con-știință liniștită am putut să-i răspund cu „ba“ și în acest „ba“ era manifestată sinceri-tate și căldură. Cu toate acestea el nu s'a liniștit cu una cu două. A întrebat pe mama și dînsa a trebuit să se joare, că faima de-spre mărițiul meu după Rodrigues e curată scornitură.

Îndată ne-am simțit rău la această minciună de jumătate, dar' de mii de ori ajungem doar' în poziție, că trebuie să înșelăm pe câte-un bolnav, pentru-că să nu-'i facă rău, spunerea adevărului.

Grele vremuri au venit după aceea pe capul nostru și inima ne era pusă la grea probă. Și Henry însuși simțea compătimitire

față de bolnavul și nu-'l lăsa inimă să-mi interzică visitele zilnice la bolnavul.

Și baronul devenia din ce în ce mai iri-tabil și tot mai mari pretensiuni ridica. Sta-reu 'i-se agravase, și cea mai mică mișcare îl caia dureri de moarte și permanent su-feria de strînsătură de inimă, ceea-ce se ma-nifesta în temeri grele, mute. Pe lângă ace-s-tea se părea, ca și-acum acea nervoasă de-clăteșă, cu care bîtrînul meu amic se purta față cu mine, ar fi crescut în măsură cu su-ferințele lui. Tot într'una voia să mă vadă, mai adese-ori, trebuia să rămân la el mai în-de-lungat și vedeam curat, că suferia impa-cient prezența însoțitoarelor mele — a mamei ori a doamnei Remy. Ca Rodrigues să mă iee d' nevastă, despre aceasta nu am mai vorbit, el era convins, că faima nu fusese adevărată și aceasta îl făcuse să-și uite de tot spaima.

Acum numai despre noi doi vorbia: de-spre el însuși și despre mine, ca și-cum noi doi am fi aparținut unul altuia, cu legături indisolubile. Știa că aceasta nu e realitate și nici nu va pute fi nici-când, dar' se părea că chiar și numai gândul la așa ceva îi cădea bine.

Conversațiile acestea erau nespuse de pe-nibile pentru mine. Acum eram mireasă după toate formele și prin capul meu umblau de tot alte gânduri.

De câte-ori nu eram pe punctul de a sfîrșica deodată aceste minciunoase fantasii și de a striga:

— Nu — nu. La mine nu-'ți este per-mis să cuști. Toate moleculele mele sînt deja ale altuia, ale iubitului meu Henry.

Dar' când priviam apoi această față desfigurată, acel trup istovit, când îi auziam respirațiunea horecătoare, vocea slabă, atât de mult mă pătrundea compătimitirea față de bîtrînul meu amic, încât rămăneam mută.

Ori-ce minciună se răsună prin nece-sitatea, că trebuie s'o sprijinim cu alte min-ciuni noi. Îți poți închipui ce încercată a devenit situațiunea, când tot mai mult se apropia ziua cununiei mele. M'am obsesat de neîntreruptele mințiri și am declarat doctoru-lui Rouvier, că nu vreau să mă știu ni-mic de el. Dacă a doua zi după cununie voi pleca pe trei săptămîni în străinătate, va eșt la iveala totul.

Bine, a zis doctorul după-ce un timp s'a gândit, — recunosc că trebuie să punem odată capăt acestei comedii și nu poftesc dela d-ta să mințеști și mai departe. Per-mite-mi numai, ca în locul d-tale să mințesc eu. Dacă o faci aceasta, copila mea, atunci soar-tea unei vieți de om e încă în mîna mea. Pe cît timp vîoi ave speranță, că pot să susțin în viață pe s'ermanul Delaborde, nu pot lua asupra-mi păcatul, ca prin vestea de-spre căsătoria d-tale să-l omor. Sînt convins că numai datorînia 'mi-o împlinesc. Astfel —

— Fie dară, am replicat eu, mințeste cît îți place. Aceasta e afacere privată a d-tale. Eu nu mai mințesc nici barem o literă.

Atunci sealară, când Henry și eu ședeam împreună în salon, doctorul erăși m'a anunțat.

— Eară sînt aici, Roberta, — a zis el în ton plîngător. Spune-mi, te rog, simți în adevăr nițică prietenie față de mine?

— Doar' știu d-ta că da. (Va urma).

de autoritățile politice ungurești, — la Murș Oșorheiu se va pertracta procesul de agitație intentat contra a opt învățători Români, pentru crima oribilă de a fi cântat o doină românească!

Procesul acesta datează deja de 2 ani și 7 luni, și cine știe, dacă se va sfârși acum, pentru-ca acușatii să aibă măcar odihna temniței, sau doar va urma să mai fie tirți încă pe la tribunale, câțiva ani de-arindul.

Eată unele detaluri asupra acestui nemai pomenit proces, în care se vedește de nou ura nelpăcată ce inspiră pe actualii noștri guvernanti:

Acușatii. — Substratul procesului. — La raport! — La Cluj. — Proces politic. — Șicanările. — La curie. — Pertractarea.

Acușatii.

Acușatii în acest proces sunt următorii domni:

1. *Zaharie Șopteran*, învățător într-o comună din jurul M. Oșorheului.
2. *Vasile Pop*, învățător din jurul Clujului.
3. *Ioan Pop*, învățător tot de lângă Cluj.
4. *Gavrilă Băieș*, învățător din jurul Dejului.
5. *Iuliu Murșanu*, învățător, din jurul Bistriței.
6. *Andrei Rusu*, învățător din jurul M. Oșorheului.
7. *Valeriu Oltean*, învățător din jurul Albeii-Iuliei.
8. *Avram Giurgiu*, învățător în comuna Bișnești, în Zarand.

Substratul procesului.

Era în Iulie 1894. Acușatii de acum, toți învățători în funcție, veniseră la T. Murșului, pentru deprinderea de arme la — honvezi. Într-o Sâmbătă seara, oboști de strapațele zilei, tinerii învățători-honvezi se restaurau în cantina militară, care era situată afară de oraș, între baracele ostașilor. Ei își petreceau și povesteau veselii, că s'au intrunit stăția Români din atâtea părți ale Ardealului. Și în veselia lor începuseră să mai și cânte, căci erau și cântăreți buni între ei.

Au cântat românește, cântări naționale, și doine. Între altele au cântat și „Doina lui Lucaci”, căci atunci era mai la modă.

Alături de masa învățătorilor noștri, la o altă masă își petreceau alți rezerviști, Unguri, printre cari mulți învățători. Și petrecerea decurgea fără nici un incident.

Într-o cameră vecină însă erau întruniți niște oficeri honvezi, printre cari și unul de origine Român, căpitanul Pop. Acesta provoacă prin cineva pe veseliile rezerviștilor, să nu facă șgomot și să se abțină dela cântări.

Veselia s'a turburat; învățătorii noștri sub presiunea autorității superioare și-au înădușit sentimentele în suflet și au plecat.

La raport!

În ziua următoare, Duminică, toți învățătorii au fost citați la raport înaintea majorului *Hofbauer István*.

Î-a ispitit și i-a întrebat în fel și formă. Se vedea că au fost deaunțați pentru „Doina lui Lucaci”.

Majorul de honvezi nu știa românește; comunica prin interpret, slujbă pe care o împlinia un locotenent român, Pop. Prin rostul acestuia majorul ținea să spună rezerviștilor ascultați lecții politice: că Lucaci e așa și așa... (nu putem reproduce calificativele dlui major) și că domnii învățători, dacă nu le place aici, se poartă în țeara Valahilor.

Dimiși odată dela raport, acușatii de acum au fost citați de nou, eară și eară, din bărci la casarmă, spre a fi ascultați. S'a dresat un proces verbal.

La Cluj!

Afacerea întregă s'a transpus apoi la Cluj la forurile superioare ale regimentului de honvezi. Chestiunea s'a cercetat, dar' recunoscând că nu aparține miliției, s'a transpus forurilor civile, și din partea militară acușatii rezerviști nu au fost pedepsiți.

În luna lui August 1894 însă, când un oficer înalt din Cluj a vizitat honvezimea, n'a putut înțelega de a nu da numiților 8 Români un dorgator aspru, spunând, că au fost absoluți, numai pentru-că autorităților le era greață a se ocupa cu o astfel de cauză.

Proces politic.

Afacerea începe pe mâna procurorului și se începe procesul politic pentru agitație contra statului.

Honvezii de oare-când sunt citați fiecare în cercul seu pe la judecătoria, ascultați și închisați.

Sunt numărate șicanele ce au urmat pentru fiecare, și ar fi să scriem un volum pentru a le expune toate.

Șicanările.

Unul dintre acușatii de pildă, dl *Avram Giurgiu*, a fost ascultat în Ianuarie 1896, la *Reginul-săsesc*, de către judele Kapeza. Fiindcă procesul verbal nu s'a scris românește a denegat iscălitura. Un alt jude aflând de asta, a zis cătră colegul seu, că de ce nu l'a pămuit, ca să-l silească a iscăli.

La 27 Aprilie 1896 a fost ascultat de nou în *Tirgul-Murșului*, de către judele Schiller, fiind batjocorit și terorizat în mod neomeneș.

În Ianuarie 1897 a fost ascultat a treia oară în *Seppi-Sângeorgiu* de judele *Ilyés János*, care s'a mirat cum se poate intenta proces pe astfel de motive.

La Curie.

În 27 August 1897 acușatii au primit avis că tribunalul i-a scos de sub acușă. Procurorul însă a apelat până la Curie în Buda-pesta și aceasta a enunțat, că trebuie să fie duși la proces.

Pertractarea.

La începutul anului acesta acușatii au primit toți citație să se prezente de nou la Tirgul-Murșului.

Pertractarea se ține în 12 Martie n.

Așteptăm ca nerăbdare sfârșitul acestui proces.

1848.

Cronica anului.

Sibiu. 10 Martie.

— Azi la 10^{1/2}, s'a făcut împărțirea de premii între cei distinși la expoziția industrială, în fața unui ales public. Erau de față și Excelențele Lor *Thesaurarius*, comisarul țării, *baronul Bruckenthal*, superintendentul și episcopul A. Șaguna. Comitele națiunii sâsești și-a făcut intrarea întîmpinat de un cor de muzică ocașional. El ocupă loc pe o tribună, deasupra căreia era icoana M. Sale.

— În frumoasa sală de gimnastică a avut loc azi o probă generală în fața întregului consistor. Între privitori a fost și comisarul țării I. Bedeus, și superintendentul.

Viena, 10 Martie n.

Ieri noapte au spart ferestrele la locuința lui *Maternich*. Ministrul a alarmat întreaga servitorimea și a anunțat îndată autoritățile. Toată noaptea n'a mai dormit. Dimineața a alergat la Împărat și a făcut raport. Acum gardă dublă veghează la palatul lui.

Felice Cavallotti.

Am luat și noi știre, că unul dintre cei mai distinși bărbați ai Italiei, deputatul *Felice Cavallotti* a fost omorât într'un duel cu sabia. Tragicul cas e pe larg tratat în toate foile mari italiene și străine, cari publică amănunte foarte interesante asupra victimei. Ținem a da și noi unele din aceste amănunte, mai ales că deputatul *Cavallotti* a fost un entusiast filoromân, care de repește-ori și-a manifestat viua simpatie ce poartă chestiunii noastre naționale.

Cavallotti era una dintre cele mai distinsse și mai originale figuri ale parlamentului italian: șef al opoziției extreme, republican fervent, orator fenomenal și un adevărat *Caio* în principiile sale morale. Pe lângă acestea era unul dintre literații cei mai valoroși ai Italiei: poet și dramaturg genial, căruia literatura italiană are a-i mulțumi unele din cele mai clasice opere, cu care s'a îmbogățit în veacul acesta. *Erou al peniei* și al cuvântului, *Cavallotti* era totodată și erou al armei. În revoluția pentru liberarea Italiei, deși încă abia de 17 ani, a luptat vitejește în șirul trupelor garibaldiene, însușind pe ostași deopotrivă cu bărbăția sa ca și cu fulminantele sale poezii revoluționare. Pentru aceste poezii, tinărul *Cavallotti* a avut să sufere multe prigoane, ba odată i-s'a intentat și un proces monstru, în urma căruia a zăcut luni întregi în temniță. Intemeiat odată regatul italian, *Cavallotti* a început a deveni tot mai devotat principiilor democratice, până s'a declarat *republican fanatic*. La 1873 a intrat în cameră și de atunci n'a mai părăsit băncile deputaților. Ca deputat s'a făcut celebru prin vorbiri sale entusiaste și pline de o poezie ideală. Deși are o voce fără timbru plăcut, aproape răgușită, — *Cavallotti* stăpâna cu discursurile sale camera întregă și nu arare-ori convingea chiar și pe dușmanii sei, cari îi primeau propunerile. Pe vremea preșidenției ministeriale a lui *Crispi*, — cel mai

mare dușman al acestuia a fost *Cavallotti*, care a pus totul în mișcare pentru a-l răsturna. El a descoperit panama *Bancii Neapolitane*, care a avut de urmare căderea lui *Crispi*. Actualul prim-ministru *Di Rudini* a cântat să-l câștige cu fel și chip de ademineri (oferindu-i un post de profesor universitar, premându-i o dramă etc.), dar' *Cavallotti* luptător a refuzat totul, numai să rămână ce a fost toată viața: bărbatul independent și ostașul eroic al democrației. În viața sa publică, *Cavallotti* a fost și *șarist* și în calitatea asta era tot pe atât de temut, ca și oratorul. Erou al armei nu numai în războiu, *Cavallotti* a avut 32 de dueli. Odată provocase la duel pe *oficerii unui regiment întreg*. Din toate duellurile a eșit învingător și numai un prieten al seu, *ziaristul Bizzoni*, (care i-a fost secundant în ultimul duel), a avut mai multe dueli în toată Italia.

Duelul cu *ziaristul Macola* a fost al 33-lea... Un presimț fatal l'a făcut pe *Cavallotti* să-și vadă moartea, căci în prezenta duelului făcându-și testamentul a scris — „*De oare-ce mâine de sigur nu voi mai fi...*”

Lupta a fost foarte violentă, *Macola* fiind și el un dueliu excelent, cu 16 dueli cionciori, sabia lui *Macola* a pătruns în gura lui *Cavallotti* și tăindu-l vina principală a gâtului, l'a omorât pe loc. Condițiile duelului permiseseră anume și împunsătura.

Moartea lui *Cavallotti* a îmbrăcat Italia întregă în jale profundă. La cameră s'au rostit panegirice și ședințele s'au suspendat în semn de doliu pe 8 zile, în diferite orașe s'au făcut demonstrații, exonerându-se închiderea teatrelor și a localurilor de petrecere și mii de telegrame din Italia și străindate au exprimat condoleanțe rudeniilor victimei. Insuși regele *Umberto* aflând tragica veste, a rămas viu emoționat.

Înmormântarea s'a făcut cu mare pompă alături în Roma. Au asistat peste 20.000 oameni, între cari preșidenții camerei și senatului, mulțime de deputați și senatori, armată, etc. La mormânt s'au făcut onoruri militare.

Din senatul român.

Ședința de Luni, 7 Martie n., a senatului român a adus la tapet chestiuni, cari ne privesc și pe noi mai aproape.

Prin interperare s'a provocat discuție asupra *convenirilor de înfrățire* ce fac oficerii români din *Ploști* cu oficerii noștri din *Brașov*, precum și asupra casului de omor, ce un gendarm ungur a comis la granița asupra unui Român, supus al regatului.

Ambele cauze au fost tractate deja în *Tribuna*, de aceea ținem să dăm un raport și despre desbaterile ce au urmat asupra lor în senatul României.

Raportul ce urmează îl scoatem din ziarele bucureștene.

Omor la granița româno-ungară.

Di *Sefendache* își desvoaltă interperarea sa adresată guvernului cu privire la faptul, că un gendarm unguresc a ucis la fruntării pe țărânul *M. Proștanu* din *Vărciorova*. (Vezi „*Tribuna*” nr. 37. Red.)

Interpelatorul istorisește cum s'a petrecut faptul și încheie întrebând pe primul ministru ce măsuri a luat în această privință?

„Aveți un avantaj, dle prim-ministru, spune dl *Sefendache*, acela că ziarele ungurești vă numesc amic al Ungurilor; este regretabil că pe alfarul acestei amicitii se aduc asemenea sacrificii”.

Di *D. Sturdza* recunoaște, că incidentul dela fruntării este adevărat și spune, că o comisiune mixtă este chemată pentru a judeca faptul, după-cum se face între statele vecine și în bune relațiuni.

Di *Sefendache* cere apoi primului ministru să se ocupe cu serioșitate de acea comisiune mixtă însărcinată cu judecarea casului.

Incidentul se încheie.

Oficerii români și cei austro-ungari.

Interperala.

Domnul *Costescu-Comăneanu* desvoaltă interperarea adresată ministrului de războiu cu privire la balul oficerilor unguri, la care sunt invitați și oficerii din garnisoana *Ploști*.

Interpelatorul amintește consecințele triste pe cari le-a tras presa maghiară din visita Regelui la Pesta. De sigur că și această invitațiune va fi tot atât de rău comentată și speculată de acea presă. Și ca rezultat practic, va fi împilarea și mai grozavă a fraților noștri de peste munți.

De altminteru în ce moment se face această invitație?

Când tribunalele maghiare condamnă pe fișcii români, cari au cântat *doina românească* și pe acei cari au purtat panglice tricolore.

Cine ar pute să vadă în Franția un banchet între oficerii garnisoanei din Nancy și acei ai garnisoanei din Strassburg?

Mai bine moartea ar primi-o oficerul francez, decât să primească să benchetuiască cu inimicul seu.

Di *Costescu-Comăneanu* își exprimă credința, că această invitațiune nu va fi primită.

Răspunsul dlui D. Sturdza.

D. D. Sturdza: Este o absurditate, ca cineva să compare starea de iacimicie dintre Franția și Germania, ca dușmânia dintre Români și Unguri.

Di *Costescu-Comăneanu*: Vă mulțumesc pentru cuvântul parlamentar!

Di *Sturdza* răspundând apoi la interperare, spune, că nu vede cum amicia oficerilor unguri cu acei români ar fi dăunătoare intereselor țării. Nu trebuie, spune dl Sturdza, să mai vorbim de visita M. Sale Regelui la Pesta, dacă el a făcut-o, bine a făcut.

Di *Sefendache*: La 94 n'ai vorbit așa. Di *Sturdza*: D-v. disidenții faceți gălgie; văți frânt dela partidul liberal nu pentru principii și naționalism, ci numai pentru portofolii (aplaude în majoritate).

Di *Sefendache*: Eu nu aspir la portofoliu; am trecut în disidență, fiindcă d-v. lăcrați în contra intereselor țării.

Încheiere.

Di *Costescu-Comăneanu* se declară nemulțumit de răspunsul dlui prim-ministru și măhnit de atitudinea senatului.

Incidentul se încheie.

Așa își încheie ziarele bucureștene raportul.

„Drapelul” în chestiunea oficerilor.

Cetim în „Drapelul”:

„Am anunțat, că dl ministru de războiu a chemat pe comandantul garnisoanei din *Ploști*, pentru a-i cere explicațiuni asupra visitei proiectată la *Brașov*, la oficerii unguri, de către mai mulți oficeri români din *Ploști*. Visita aceasta, care n'avea nici măcar scusa de a fi un răspuns la o vizită a Ungurilor, a produs o penibilă impresie atât dincoace cât și dincolo de Carpați.

După câte știm — și credeam că am fost foarte bine informați — dl ministru de războiu era bine hotărât să roage pe oficerii români să renunțe la această vizită.

Și care a fost mirarea noastră aflând mai în urmă, că vizita se va face.

„Și-a schimbat oare dl ministru de războiu ideea? Cele întemperate ieri în senat, ca ocazia dezvoltării interperării dlui *Costescu-Comăneanu* în această chestie, ne dovedește că dl general *Berendei* nu și-a schimbat părerea, dar' a intervenit dl *Sturdza* la mijloc. Și când intervine dl *Sturdza* în chestiuni de acestea, se știe, că ori mergem la Budapesta, ori mergem la *Brașov*.

Oficerii noștri vor merge deci la *Brașov*, fiindcă o greșală atrage pe alta, și că pe această pantă guvernanti noștri nu știu nici odată să se oprească la vreme.

Vom reveni mai pe larg”.

CRONICA

Sibiu, 10 Martie n. 1898

Starea Archiducesei Stefania.

Cu datul de ieri se depeșează din Viena, că starea Archiducesei *Stefania* se ameliorează mereu. Noaptea de alaltăieri spre ieri bolnava a dormit liniștit. Catastrofa pare a fi definitiv delăturată.

Distințiune.

Ni-se scrie: Parochul gr-cat. din *Gildu*, domnul *Ioan Pop*, care de aproape 30 de ani muncește în viaa Domnului și a încercat în merite pe terenul bisericesc, școlar și național, a fost distins din partea preaver. consistor metropolită din Blaj cu titlul de viceprotopop onor. Dorim viață lungă acestui preot zelos, la a cărui stăruință multe lucruri frumoase s'au dus în deplinire. Un parochian.

Agentură a Asociațiunei în Tohanul-vechiu.

Duminea trecut, 6 Martie n., s'a prezentat în Tohanul-vechiu (lângă *Brașov*), dl medic *Simeon Stoica*, ca delegat din partea despărțământului Zrănești, pentru a constitui o agentură a Asociațiunei. Agentura s'a constituit în următorul mod: *Moise Brumboiu*, preot, ca președinte; *Nicolau Vodă*, notar și *Stefan Ioan*, casar. Agentura, care s'a constituit în arma pornirilor ivite în stăutul Tohanenilor pentru înființarea unei biblioteci, s'a însărcinat deocamdată cu încasarea taxelor dela membrii A-o-iațiunei. Sub ocrotirea ei se va înființa și biblioteca proiectată.

Înmormântarea medicului *Al. Silași*. Un membru al senatului bisericesc și școlar român din *Bistrița* ne scrie următoarele despre înmormântarea regretatului tinăr Dr. *Alexandru Silași*, fost medic în comuna *Oella*

(comitatul C-Severinului) și unicul fiu al dlui protopop al tractului *Bistrița*.

La 3 Martie n., când a fost adus cadavru spre înmormântare, întreg poporul român din *Bistrița* cu comitetul bisericesc în frunte l'a așteptat la gară, de unde percurgând strada orașului a petrecut mortal până la biserica română gr-cat., unde a fost așezat până a doua zi, când a fost înmormântat cu mare solemnitate. Serviciul funebru a fost săvârșit de 10 preoți din protopiatul *Bistriței*, în frunte ca veneratul preot militar din Cluj, dl *Dimitrie Pop*, ear' răspunsurile la prohod, precum și alte cântări funerale au fost executate de corul vocal bisericesc sub conducerea dirigentului de cor dl *Traian Brădescu*. Vorbirile funerale, cari au atins până și cele mai tari inimi, au fost rostite de d-nii: Dr. *Vasile Hossu* profesor în Blaj și Dr. *Gavrilă Tripou*, avocat la *Bistrița*. Deși timpul n'a fost prea frumos, totuși a asistat un public atât de numeros din toate păturile sociale, încât nu numai biserica cea spațioasă, dar' nici stradele cele mari din jurul bisericii nu l'au putut cuprinde. După înmormântare întreaga preoție asistentă a fost invitată la casa jălniciei familii, și în amintirea răposatului după obiceiul românesc a fost ospătată. Duminică, la 6 Martie n. a fost ospătat în-treg comitetul bisericesc, cantorii bisericești, corul didactic confesional, precum și corul bisericesc, cu care oasienii atât dl protopop cât și st. doamnă protopopeasă au dovedit toată amabilitatea față de oaspeți.

Revolte pentru — pâne și muncă!

În orașul *Troja* din Sicilia a izbucnit zilele acestea o revoltă sângeroasă. Poporul fîmînd și ajuns în cea mai cumplită miserie, s'a răsculat asupra claselor ce averse. E un fel de mișcare socialistă. Răscoală din *Troja* s'au dus înaintea primăriei să ceră pâne și muncă — *pane e lavoro!* Consilierii orașului priviau neputincioși demonstrația. Mii de oameni începura a striga *All'armi! All'armi!* (la arme, la arme!) și cu acest strigăt asaltară casa orașului. Oăiwa polițiști încercară înzădura a-i liniști. Țărani înfuriați pătrunseră în biroul primăriei, bătrări și trănări pe funcționari; un soldat a fost isbit în noroiu. Știrea revoltei se răspândi grabnic în oraș și gendarmeria alergă la primărie. La vederea gendarmilor poporul se înfuriă și mai mult. Bombardă cu petri gendarmeria, care descărcă armele; 5 indivizi au fost omorâți și 28 răniți greu. Astfel de turburări s'au întemplat și în alte părți ale Sicilei. Dacă poporul e întebat de ce se răscolă, răspunde: *la miseria, la spaventevole miseria! adevăta miseria, înspăimîntătoare miserie — e cauza.*

Justiție ungurească... Anunțasem deunăzile, că curtea cu jurați din *Dobrița* a achitat pe *ziaristul ungur Ignády Miklós*, care fusese acușat pentru o poezie sâlbatică publicată acum doi ani contra memorandiștilor, sub titlul: „*La furci cu ei!*” Procurorul a dat recurs contra acestei sentențe, dar' — *Curia a respins recursul!* Justiție ungurească... și pace!

Pentru — „statul jidovesc”. Jidovii continuă la *Londra* congresul sionist, ce l'au ținut anul trecut în *Basel*. Ținta congresului este, ca Jidovii să nu formeze stat în stat, ci să înființeze o nouă țară jidovască. La congresul acesta se așteaptă să participe 150 de reprezentanți din Anglia, Franța, Germania, Austro-Ungaria, România și din alte state europene, apoi din America. La congresul din *Basel*, cum s'a constatat, o mulțime de petițiuni sosiseră din toată lumea. Din Ungaria a sosit o petiție, în care se spunea, că Jidovii din Ungaria nu vor înființarea unui stat nou jidovesc, căci și așa, ce este Ungaria, dacă nu o adevărată *Palestină*? Petiția aceasta a făcut mare efect asupra congresului. Mai amintim, că în *Basel* s'a fost colectat o sumă de 2 milioane funți sterlingi pentru scopuri de propagandă evreiască; această sumă s'a urcat până azi la 5 milioane. Congresul din *Londra* nu este privit cu ochi buni de Englezi. Se vorbește, că viitorul congres se va ține la Budapesta. — Un loc mai potrivit nici că s'ar pute!

Cinstea mamei. La tribunalul din Budapesta s'a judecat zilele acestea un proces interesant. Acușatii erau doi lucrători, frații *Pillár*, cari omorisăra pe un coleg al lor, pentru că acesta atacase în chip bestial cinstea mamei lor. În proces a figurat ca mărturie și nefericită mamă, o bătrână, a cărei fașine a adevărit într-o toate atentatul bestial. Un frate, adevăratul omoritor, a fost oăndit numai la 6 luni temniță, pe cari le făcuse deja în arest preventiv, de aceea s'a fost imediat pus pe picior liber. Frate-seu, acușat de complicitate, a fost achitat. Procurorul a dat recurs.

Asociație ungurească de — pun-gași! „*Națiunea*”, *cavaleriasca* „*națiune*” maghiară poate salta de bucurie. Numărul asociațiilor ungurești s'a înmulțit cu una. O asociație unică în felul seu, o asociație cu care numai Ungaria se poate fali! Numele ei e: „*Első magyar vasúti utasok kifosztására alakult szövetkezet*”. (Prima asociație ungurească întemeiată pentru pungașirea pasagerilor de tren). Curioasa „asociație” era așa de tainuită, că nici chiar „*patrioții*” nu i-au știut de existență decât abia zilele trecute, când — precum am anunțat deja — poliția din Budapesta și Cluj a prins o bandă întregă de pungași de tren. Membrii acestei bande formau acea „asociație”, care avea statute în regulă și își statorise drept teren de „operație” liniile ferate Budapesta—*Predeal* și *Arad*—*Seghedin*.

Ei, nu-ș Ungurii cel mai civilizat popor din lume? Spuneți, mă rog, cine dintre popoarele lumii se mai poate lăuda cu o — asociație națională de pungași?!

Știri mărunt. Regina Victoria a Angliei e bolnavă; boala însă n-are caracter îngrijitor.

— Lângă *Charcov* s'a ciocnit un tren cu o locomotivă; mașinistul omorât, trei călători răniți greu.

— La *Balassa-Gyarmat* hoți necunoscuți au jefuit *sinagoga*; vor fi fost tot — *Jidovi*!

— La *Pejon* s'a aprins casarma de infanterie; focul a putut fi localizat abia cumultă greutate.

— *Obandă de falsificatori* de bani a fost arestată la *Sopron*; șarlatanii s'au Ungurii și *Jidovi*.

— Din mănăstirea *dela Vêșet* a dispărut fără urmă un călugăr tinăr, *Dr. Radics*, om foarte învățat și vestit pentru evlavie sa; acum îl curențează autoritățile.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Din Abrud

Ni-se scrie: In 27 Februarie a. c. st. n. inteligența română din Abrud și jur — ca de regulă — și în carnavalul acestui an, ca și la cei precedenți a jucat teatru în fațorul Reuniunii femeilor române din loc.

Piese teatrale au fost două: „*Înainte de pausă*”, comedie de *Trovariu*. Personajele jucătoare au fost: *Brănescu*, dl. S. Onciu; *Elisa*, d-șoara E. Adamovici; *Pădureanu*, dl. I. Jantea; *Vârveanu*, dl. I. Oprea; *Poliaș*, d-șoara S. Pop; *Lespedeanu*, dl. D. Negruțiu; *Ionică*, chelner, dl. Iosif Iacob; *Lică*, chelner, dl. N. Pop.

Intre piesele teatrale s'a declamat din partea dlui Simeon Onciu, cu mult succes poezia „*Dormi în pace*” de Al. Vlăduț.

Publicul a aplaudat pe declamator.

A doua piesă teatrală a fost: „*Moștenirea dela răposată*”, comedie de *Radu M. Rosetti*.

In piesa aceasta au jucat role d-șoarele și domnișorii: *Marghioala*, d-șoara Ol. Pop; *Poticescu*, dl. I. Oprea; *Cafegiopolu*, dl. S. Onciu; *Elisa*, d-șoara O. Pașcaru; *Arghira*, d-șoara A. Baboiu; *Ciripilă*, căpitan, dl. I. Jantea.

Pieseile au fost cât se poate de bine predate, pline cu humor și satiră. — Publicul a fost îndejuns. După producțiunea teatrală a fost petrecere împreună cu dans.

„Și oacheșe fete se nșiră la joc
In cercul cel magic al sărei de foc.
Răsună ghitară ferbinte și 'ntins
Si jocul se 'ntinde sălbatic și-aprins.”

G. Coghuc.

Petrecerea a fost foarte viasă și a ținut, până în zori de zi, ducând cu sine fiecare participant o amintire frumoasă din viață, o suvenir din cele mai plăcute.

ECONOMIE.

A VIII-a expoziție de vite

aranjată de „*Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului*” în Boița.

— Raportul juriului. —

Onorabil comitet!

La insistența frunțașilor laudabilei comune Boița, expoziția de vite anuală, proiectată pentru primăvara anului c. n. s'a ținut decât la 5/17 Octombrie tr. Motivul amânării expoziției până pe timpul de toamnă a fost lipsa de nutreț din 1896, resimțită în 1897, cum și puțină orientare a celor admiși cu vitele lor, asupra scopurilor urmărite prin aranjarea expoziției.

La această expoziție au fost admise vitele locuitorilor din Boița, Porcești, Racovița, Sadu, Sebeșul-inferior, Sebeșul-superior, Tălmăcel și Vêștem, dintre cari, din cauze nouă necunoscute, nu au expus vite locuitorii din Sadu, Sebeșul-superior și Vêștem.

În conformitate cu lista de înscriere în grupa I. Bovine de prăsilă (rasa indigenă și străină) au fost expuse de 87 exponenți 200 capete și anume:

tauri	vaci	junci, junice, tăurici	viței, vițele	suma capetelor
1	120	49	30	200

În grupa II. Oi de prăsilă au fost expuse de 19 exponenți 70 oi și anume:

berbeci	noatini	noatine	oi	suma capetelor
23	15	10	22	70

Peste tot au fost așadar 270 capete expuse de 106 exponenți.

Cele 270 vite expuse cu privire la comune se împart astfel:

Grupa I.

comuna	tauri	vaci	junci, junice, tăurici	viței, vițele	suma capetelor	exponenți
Boița	—	117	42	20	179	72
Porcești	—	—	—	1	1	2
Racovița	—	2	2	1	5	3
Sebeșul-inf.	—	—	—	—	1	1
Tălmăcel	1	1	3	8	13	9
Suma com. 5	1	120	49	30	200	87

Grupa II.

comuna	berbeci	noatini	noatine	oi	suma capetelor	exponenți
Boița	10	12	7	12	41	13
Porcești	—	—	—	—	—	—
Racovița	—	—	—	—	—	—
Sebeșul-inf.	—	—	—	—	—	—
Tălmăcel	13	3	3	10	29	6
Suma com. 5	23	15	10	22	70	19

Ranjate vitele expuse după rasă, se constată, că au fost expuse: 1 taur de rasa „*Pinzgau*” curat; 58 vaci de rasa ardeleană, 1 de rasa „*Simental*”, 42 încrucișare (indigene cu „*Pinzgau*”) și 19 de rasa curată „*Pinzgau*”; din 49 junci, junice, tăurici: 23 de rasa ardeleană, 15 încrucișare (indigene cu „*Pinzgau*”) și 11 de rasa curată „*Pinzgau*”; din 30 viței și vițele: 7 de rasa curată „*Pinzgau*”, 13 de rasa ardeleană și 10 încrucișare (indigene cu „*Pinzgau*”).

Oile expuse aparțin raselor bărsane și stogose.

Juriul de premiare s'a compus astfel: *Demetriu Comșa*, president, *Victor Tordășian*, secretar, *Emil Versariu*, funcționar de bancă, *Dr. D. P. Barcianu*, profesor (ales în locul lui I. Chirca din Săliște), *George Bobeș*, paroh, toți din Sibiia; *Radu Istrate*, proprietar, *Petru Indrieș*, notar, *Iașan Boidocan*, *Ioan Iordan Cloaje*, *Oprea Halmagiu*, economi, *Ioan Druhora*, paroh, toți din Boița; *Dumitru Sădărea*, paroh, *Toma Nedelcu*, primar, ambii din Tălmăcel; *Toma Dragomir*, paroh, *Nicolae Grecu*, comerciant, ambii din Porcești; *Demetriu Sădărea*, inv. în Sebeșul-de-sus; *Valeriu Florian*, preot, *George Dănilă*, inv. dirig., ambii din Racovița; ear în locul membrilor absenți: *Ioan Micu*, propr., *Toma Doican*, paroh și *Ioan Ivan* (din Sebeșul-inf.); *Ioan Mateiu*, paroh (Sebeșul-sup.); *George Bobanga*, econ. (Racovița); *Ieronim Spornic*, notar, *Nicolae Vestețeanu*, primar și *Irimie Milea* (Vêștem); *Ioan Popovici*, paroh și *Constantin Popovici*, notar (Sadu), s'au ales suplente în persoanele: *Stanicu Coca*, *Ioan Stoia Bobeș*, *Ioan Oprea Halmagiu*, *Ioan Brătescu*, economi în Boița; *Teodor Orlea*, funcț., consist. în Sibiia; *Ioan I. Roman*, proprietar în Sebeșul-inf.; *Ioan Nedelcu*, econ., *Irimie Roman*, inv. și *George Comșa*, notar, toți din Tălmăcel; *Traian Florian*, cancel. adv., Sibiia; *Ioan Costeiu Rusalin*, econ., Porcești și *Victor Florian*, notar substituit în Racovița.

Juriul întregit și constituit a purces la examinarea vitelor, lucrare ce a ținut aproape 4 ore, după ceea-ce a urmat fusași premierea și s'au distribuit pe baza listei de premiare următoarele premii: (Va urma).

Mulțumită publică.

Neputând mulțumi în persoană tuturor binevoitorilor, cari au participat parte în persoană, parte în scris, cu condolențe, la îngroparea scumpului nostru fiu, îi rugăm a primi pe această cale mulțumirile noastre cele mai ferbinti.

Bistrița, la 8 Martie 1898.

Alexandru Silași
și soția sa.

Posta Redacțiunii.

„*Dela Bal*” — nu se poate publica.

Dlul G. W. în *Miskolca*. „*Revista viticolă și horticolă*” apare în București, Calea Moșilor 113; abonamentul 10 lei pe an.

Dlul G. Ionescu în *Ploști*. Losuri ale loteriei de clase se pot cumpăra și în Sibiia la „*Albina*”, institut de credit. Dar! anunțul ce ați citit indica in-suși o adresă. Afacerea e otrească, privilegiată de stat. Pentru anunțuri noi nu luăm răspundere nici într-o privință.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

învită

Administrațiunea ziarului „*TRIBUNA*”

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„*Orașul București*”, articol retipărit din „*Enciclopedia Română*”, publicată sub auspiciile „*Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român*” de Dr. C. Diaconovich. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni. (Edit. W. Kraft în Sibiia. Preț 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o interesantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situația geografică, suprafața, populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădinile publice, monumentele, zidurile, casarmele, administrațiunea, finanțele orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucțiunea, așezămintele culturale, press, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luându-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, dă cetitorilor — în nucleu — o iconă cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului, la care este alăturat un registru al stradelor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumusețe deosebită, anume: 3 aspecte din Calea Victoriei, Bulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balaș, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca Națională, Teatrul Național și Așezămintele Braconenești. Broșura se poate procura la toate librăriile.

„*Familia*”, nr. 8, are următorul cuprins: Cum a câștigat Toderuca raiul? (Poveste din Sătmăr de sub Codru) (urmare) de Mihail Vida. — Minciuni (poezie) de Haralamb G. Lecca. — Primăvara amorului de Mărioara G. Murnu. — Expedițiunea ungăra la Vidin 1235 de L. cav. de Pașcaru. — Toamna amorului de Mărioara G. Murnu. — Sfaturi bune (poezie) de Veritas. — Strigoii la Români (studiu comparativ) (fine) de Elena Voronca. — Dute Innă (poezie) de P. Coadă. — Schițe din Italia, Roma (urmare) de T. Bulc. — Cugetări. — Altare de Maria Cătanu. — Ilustrațiunile noastre. — Ce e nou? — Calendarul săptămânii. Ilustrațiuni: Prințul Ferdinand al României. — Precupeți de per în Franța de - sud. Majorul Valsin-Eszterházy.

Bibliografe.

Apel literar.

— Ungurii în literatura noastră populară. —

Ploști, 28 Febr. n.

„Ce e viața noastră în solăvie oare?
Noaptea fără stele, ziua fără soare!”

Subsemnatul, vreau să public un studiu etno-psihologic intitulat: „*Ungurii după literatura populară română*”, în care se arăt, alături de cunoscuta sentență osânditoare a lumii culte, și dreapta judecată ce 'și-a făcut-o, în curs de veacuri, măiestritul nostru popor, de asupritorii sei milenari.

De aceea, rog din suflet pe toți bunii Români: profesori, preoți, învățători, studenți etc., cari știu sau pot afla ceva, din gura sau literatura țărânului român, asupra acestui obiect, să binevoiască a-mi împărtăși fără întârziere, cele constatate: sau mie direct sau „*Tribunei*”, care le va publica în foia ziarului, sau la rubrica „*Tribuna literară*”.

Totodată atrag binevoitoarea atențiune a publicului cult român, că exemplele relative la această chestiune, le pot afla: în prosa sau poezia populară, în credința sau tradiția orală și anume în:

a) *poezia populară epică, lirică și satirică*;

b) *anecdote, fabule, proverbe, ghicitori, maxime, păcălituri, jocuri copilărești*;

c) *povesti, chinuri sau strigături, credințe și tradiții populare, cari se ocupă cu originea, viața, legea, caracterul, sentimentele și faptele Ungurilor*.

Convins, că rugăciunea mea va fi ascultată, mulțumesc de mai înainte tuturor bunilor Români, pentru marea serviciu ce de sigur vor face, prin binevoitorul lor concurs, măreței noastre cauze naționale.

T. Raica,
profesor gimnazial.

VOCI DIN PRESA

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Patria.

„*Volumul acesta, care se extinde pe 255 pagini octav mare tipărit pe hârtie fină și cu litere elegante cuprinzând nu mai puțin decât 25 ilustrațiuni interesante, merită de a face parte din biblioteca fiecărui Român*. Dl. Dr. *Daianu* în prefața sa caracterizează foarte nimerit prezentul roman cu următoarele cuvinte: „*calitățile, cum se pot observa și în „Castelul din Carpați” sunt invențiunea pentru a varia și dramatiza subiectele, observațiunea morală, fondul instructiv științific, care știe intruni plăcutul cu folositorul, și spiritul logic, care potrivește personajele la situațiunile lor și le menține caracterul lor propriu în tot decursul povestirii. Firul acestor povestiri țese ciudățenii de cele mai minunate, creațiuni ale celei mai vii fantasii, pe care le urmărești cu încordare deosebită și cu o curiozitate de neînvins. Ele însă nu părăsesc fondul realității sau cel puțin al probabilității, și la sfârșit, ori mai curând, găsești minunilor o deslegare firească prin vre-o regulă de fizică, chemii ori matematică”.*”

O rectificare. S'a pretins de unele persoane interesate în cauză, că în românește nu s'a făcut până acum nimic spre a cultiva dorința de cetire a copiilor. Ca reclamă interesată lucrul poate va fi mergând, dar adevărul este tare atins prin această afirmație. Mai întâiu se știe, că în privința aceasta s'a făcut mult mai acum câțiva ani de către dl. Socec și Haiman, și în afară de aceasta acum în urmă „*Biblioteca pentru toți*” a publicat un șir de cărți, care numai cu prețul aș de modest de 30 bani a căutat să dea copiilor cărți de adevărată valoare literară și în același timp morală și educativă.

E de ajuns a înșira titlurile acestor cărți spre a se încredința ori-cine de cele ce spunem.

Din operele lui Anton Pann s'au publicat: *Povestea vorbei* (copiată întocmai după textul original, după-cum se vede în prefața nr. 16 al „*Bibliotecii*”) Nastratin Hogea, *Călătoria lui Moș Albu*. Apoi *Povesti alese* de Andersen, *Păsările noastre* de Marian, *De prin veacuri* de Carmen Sylva, *Antichitatea română și greacă*, *Proză și poezii* de Gr. Alexandrescu, *Istoriore de d-na Colomb*, *Legende istorice* de Bolintineanu, *Biografiile oamenilor celebri*, *Opere complete* de I. Creangă, *La gura sobet* de D. Stăncescu, *Povesti de Crăciun*, *Convorbiri despre artă*, *Minunile universului*, *Legenda Țiganilor de Dulfu*, *Din biografiile scriitorilor români*, etc.

Pe lângă acestea s'au în pregătire alte volume, care vor căuta să învețe pe copii și să-i facă în același timp să petreacă; și fiecare volum nu costă nici un leu, nici 50 bani, nici cel puțin 40, ci numai 30 bani.

„*Naționalitatea*”. Societatea noastră „*Tipografia*” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „*Naționalitate*”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „*Rosmarin*” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „*Tribuna*” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atâtea numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchin, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „*Tipografia*” când a retipărit articolul din „*Tribuna*” în broșura de față. În extensiv de 40 pagini, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „*Tipografeii*” soc. pe acțiuni în Sibiia.

Sosiți în Sibiia.

În 10 Martie p. 1898.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Bon cu soția, actor de curte din Berlin; Isabella Berthe, privatieră din Aradul-nou; Zehan, avocat din Dicio-San-Martin; Măneș, protopop din Mureș-Ogorheiu; Dr. Sinkovits, medic de regiment din Chezd-Ogorheiu; Dr. Protmann, medic de ștab, Mottar, căpitan, din Alba-Iulia; Prehat, locotenent din Cluj; Bothner, Panegh, Vavreska din Viena, Kolb din Budapesta, Berko din Făgăraș, Feuer din Orosháza, Kemetmüller din Tropau, comercianți.

Hotel „*Meltzer*”: Afteni, cojocar din Căneni; Buchsbaum din Viena, Derner din Greblești, voiajori; Savu din Alba-Iulia, Glava din Dealu-mare, învățători.

Hotel „*Habermann*”: Maria Radu cu familia, din Rimnic.

Teatru orăgenesco în Sibiia.

Vineri, 11 Martie n.

Primul debut al actorului de curte bavarez *Ferdinand Bon*, ca oaspe.

Narcis.

Tragedie în 5 acte de Brachvogel.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta 8 dela. Martie n. 1898.

Sămânțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
dela	până	dela	până	
Grân				
Băntănesc vechin	75	—	76	—
Grân dela Tisa	75	12.55	12.55	12.75
Grân „ <i>Pasta</i> ”	75	12.50	12.50	12.75
Grân „ <i>Alba-Rog</i> ”	75	12.60	12.70	12.80
„ <i>Bacica</i> ”	75	—	76	—
„ <i>Crăiung de Nord</i> ”	75	—	76	—
Sămânțe, vechi ori noue	Soful	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcăr	de măt.	70—72	8.75	8.80
Orz	de măt.	60—62	6.50	6.80
„	de măt.	62—64	7—	7.50
„	de măt.	64—66	8—	9.50
Ovă	de măt.	39—41	6.80	7.10
Cucuruz (porumb)	de măt.	—	5.40	5.60
„	de măt.	—	5.35	5.40
Meiu	de măt.	—	4.70	5—
Hrîșcă	de măt.	—	—	—
Grân	Săp. - Oct.	11.98	12—	—
„	Mart. - Apr.	5.84	—	—
„	Mai - Iul.	—	—	—
„	Aug. - Sept.	6.82	—	—
„	Oct.	—	—	—

Produse diverse	Săli	Cal.	Preț
dela	până		
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Oile de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	76—	57—
„	dela țeară	—	—
Slănină	sventată	—	—
„	afumată	56.50	57—
Să	—	—	—
Fructe	—	—	—
Licor	slavon, nou	—	—
„	băntănesc	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbînă stricată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Cursul pieței din Sibiia.

Din 10 Martie n. 1898.

Hârtie-monetă română .	Cump.	9.47	vând.	9.52
Lire turcești .	"	10.68	"	10.73
Imperiali (15 R. aur) .	"	18.97	"	19.12
Ruble rusești 100 à .	"	126.60	"	127.35
Galbeni .	"	6.60	"	6.66
Napoleon-d'ori .	"	9.49	"	9.54
100 Marce germane .	"	58.50	"	59.—
Livre sterling .	"	11.90	"	12.—

Serviciu prompt și solid.

Avis!

Subscrișul îmi permit a aduce la cunoștința onoratului public, că în 15 Martie st. n. voi deschide pe piața de aici, strada Cisnădiei (hotel Neurihrer) sub firma înprotocolată

Moritz Schul

un etablisement fin în confecțiuni de modă pentru domni.

Pentru sprijinul onoratului public, se roagă Sibiu, în Martie 1898.

cu toată stima
Moritz Schul.

Specialități în costume pentru băieți.

Doriți se cetați

un interesant
Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din vicața poporului românesc din Ardeal. —

de Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oșiguri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplădott nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientailor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografie“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric:
„Părți alese din istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 = șase
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.Acesta carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

An eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente
articuli asupra mersului istoric al luptelor
noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă
prețurile originale și anume:„Balade și Idile“ (editura Librăriei Sococ
& Comp., 1893) fl. 1.50.„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Ba-
lade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetca,
1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Ti-
pografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere

de
Rosmarin.

Acesta broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității,
inferează în cel mai necrutător mod renegatismul.
Prețul cu trimitere francoată e numai 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești
din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopu“ (legendă din popor), „Rugămintea
din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“
(schită istorică) de Petru Vancu. — „Ioan Creangă“ (schită literară cu portret): „Po-
v-ștea unui om leșez“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — „George
Pop de Băsești“ (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules
Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șuluțiu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și
grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. —
„Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băicuriile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adecă considerațiuni asupra maxi-
melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților
spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. fl. 80 cr.
3. „Duh muscăles“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand
pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se inter-
esează de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul
de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică
costă fl. 6.20
Vol. II. „Volkstümlichkeit“, cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu
traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5. —
2. „Vlach-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4
ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de
144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând
lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80
Cartea de sub nrul I, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se reco-
mandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Maréchal.